

**UCHWAŁA NR
Rady Miasta Szczecin
z dnia**

w sprawie zaskarżenia do sądu administracyjnego rozstrzygnięcia nadzorczego Wojewody Zachodniopomorskiego stwierdzającego nieważność uchwały w sprawie „skargi” pani Iwony Palkowskiej - Lubowieckiej

Na podstawie art. 98 ust. 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142 poz. 1591; z 2002 r. Nr 23 poz. 220, Nr 62 poz. 558, Nr 113 poz. 984, Nr 214 poz. 1805; z 2003 r. Nr 80 poz. 717, Nr 162 poz. 1568; z 2004 r. Nr 102 poz. 1055, Nr 116 poz. 1203, z 2005 r. Nr 172, poz. 1441, Nr 175, poz. 1457, z 2006 r. Nr 17, poz. 128, Nr 181, poz. 1337, z 2007 r. Nr 48, poz. 327, Nr 138, poz. 974, Nr 173, poz. 1218 z 2008r. Nr 80, poz. 1111, Nr 223, poz. 1458; z 2009r., Nr 52, poz. 420, Nr 157, poz. 1241; z 2010 r. Nr 28, poz. 142; Nr 28, poz. 146, Nr 106, poz. 675); **Rada Miasta Szczecin uchwala, co następuje:**

§ 1. Postanawia zaskarżyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie rozstrzygnięcie nadzorcze z dnia 11 października 2010 r. znak NK.4.0911-96/10[WE] Wojewody Zachodniopomorskiego, stwierdzające nieważność uchwały Nr L/1305/10 Rady Miasta Szczecin z dnia 6 września 2010 r. w sprawie „skargi” pani Iwony Palkowskiej – Lubowieckiej

§ 2. Upoważnia Przewodniczącego Rady Miasta Szczecin do wniesienia skargi na rozstrzygnięcie nadzorcze, o którym mowa w § 1 oraz ustanowienia pełnomocnika procesowego w tej sprawie.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

UZASADNIENIE

Rozstrzygnięciem nadzorczym z dnia 11 października 2010 r. Wojewoda Zachodniopomorski stwierdził nieważność uchwały Nr L/1305/10 Rady Miasta Szczecin z dnia 6 września 2010 r. w sprawie „skargi” pani Iwony Palkowskiej – Lubowieckiej.

Przedmiotową uchwałą Rada Miasta uznała, że pismo pani Iwony Palkowskiej – Lubowieckiej z dnia 14 grudnia 2009 r., skierowane do Wojewody Zachodniopomorskiego, przekazane następnie Radzie Miasta Szczecin do rozpatrzenia jako skargi na Prezydenta Miasta, nie jest skargą w rozumieniu przepisów Działu VIII Kodeksu postępowania administracyjnego, a Rada Miasta Szczecin nie jest organem właściwym do rozpatrzenia tego pisma jako skargi.

Pani Iwona Palkowska – Lubowiecka cytowanym pismem zwróciła się do Wojewody Zachodniopomorskiego z „wnioskiem formalnym o przeprowadzenie kompleksowej kontroli całej dokumentacji Spółki „Szafera” Sp z o o z siedzibą w Szczecinie przy ul. Zawadzkiego 145, ponieważ istnieje udokumentowane prawdopodobieństwo, że dział inwestycyjny Urzędu Miasta w Szczecinie, działa wspólnie i w porozumieniu z przedstawicielkami Spółki na niekorzyść udziałowców w/w spółki. Istnieje prawdopodobieństwo, że przedstawicielki Spółki wybudowały stacje transformatorową na terenie zespołu handlowo- usługowego, jedynie po to, aby zmuszać udziałowców do niekorzystnego rozporządzania swoim mieniem, podpisywania umów – niezgodnych z obowiązującym prawem oraz stanem faktycznym w celu osiągnięcia olbrzymich kwotowo zysków. (. . .) Pragnę zaznaczyć, iż przedmiotowy wniosek proszę potraktować jako bardzo pilny, zważywszy fakt codziennych olbrzymich strat materialnych – związanych z bezkarnym – zbrodniczym działaniem przedstawicielek w/w spółki.”

Odpowiedzi na to pismo udzielił pan Krzysztof Nowak, Zastępca Prezydenta Miasta, który wyjaśnił, że budowa stacji transformatorowej na terenie zespołu handlowo-usługowego była częścią zadania inwestycyjnego pn.: ”Budowa hali targowej przy ul. Zawadzkiego w Szczecinie”. Inwestorem tego zadania na terenie dzierżawionym od Miasta była Spółka z o.o. „Spółka Szafera”, środki na budowę stacji transformatorowej pochodziły z budżetu Miasta i zostały po wykonaniu i odbiorze inwestycji przelane bezpośrednio na konto wykonawcy robót

Po otrzymaniu tej odpowiedzi pani Iwona Palkowska – Lubowiecka w piśmie skierowanym do Wydziału Nadzoru i Kontroli Zachodniopomorskiego Urzędu Wojewódzkiego uznała tę odpowiedź za niewystarczającą i poinformowała, że skargę podtrzymuje, bowiem „... przedstawiciele Spółki „Szafera” – jako podwykonawcy – uzurpatorzy, wykorzystali sprytnie umowy z inwestorami do dnia dzisiejszego nie rozliczając się z poniesionych nakładów przez inwestorów na koszt inwestycji.”

Pismo to zostało przekazane do Przewodniczącego Rady Miasta Szczecin, celem rozpatrzenia przez Radę Miasta Szczecin jako skargę na Prezydenta Miasta.

Przewodniczący Rady Miasta Szczecin, po analizie dokumentów zgromadzonych w tej sprawie uznał, że nie pozostaje w sferze kompetencji Miasta jako jednostki samorządu terytorialnego możliwość:

1. przeprowadzenia kontroli w spółce, w której Miasto nie posiada udziałów,
2. ingerowania w rozliczenia się tej spółki z udziałowcami z tytułu zawartych umów cywilnoprawnych o udział w finansowaniu inwestycji spółki,

a zatem pismo nie może być potraktowane jako skarga w rozumieniu przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego.

Zarzut bezkarnego – zbrodniczego działania przedstawicieli Spółki sugeruje podejrzenie popełnienia przestępstwa karnego, który powinien być zweryfikowany, na wniosek skarżącej, przez organy ścigania, tj. policję lub prokuraturę.

Takiej treści odpowiedź została przesłana do pani Iwony Palkowskiej – Lubowieckiej i Dyrektora Wydziału Nadzoru i Kontroli Zachodniopomorskiego Urzędu Wojewódzkiego.

Wojewoda Zachodniopomorski w piśmie z dnia 27 kwietnia 2010 r. nie podzielił tego poglądu i stwierdził, że to Rada Miasta Szczecin winna udzielić odpowiedzi w tej sprawie.

Zgodnie z przepisem § 55 Regulaminu Rady Miasta (załącznik do Statutu Miasta przyjętego uchwałą Nr XXX/598/04 Rady Miasta Szczecina z dnia 14 grudnia 2004 r.) „Przewodniczący kieruje pismo – jeżeli jest ono skargą w rozumieniu przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, a Rada jest organem właściwym do jej rozpatrzenia – do właściwej komisji Rady.” Obowiązujący Statut Miasta przyznaje zatem Przewodniczącemu Rady kompetencję do oceny, czy dane pismo jest skargą i nakazuje nadanie biegu jedynie skardze.

W wyroku z dnia 1 grudnia 1998 r. sygn. akt III SA 1636/97 Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie stwierdził m.in. „Pierwsza z tych „skarg” (skarga, o której mowa w art. 227 Kpa) jest odformalizowanym środkiem obrony i ochrony różnych interesów jednostki, które nie dają podstaw do żądania wszczęcia postępowania administracyjnego albo też nie mogą stanowić podstawy powództwa lub wniosku zmierzającego do wszczęcia postępowania sądowego.” Wynika z tego jednoznacznie, że jeżeli sprawa ochrony interesów jednostki może być załatwiona w trybie m. in. postępowania sądowego, to nie może być przedmiotem skargi administracyjnej.

Powyższe argumenty przesądziły o treści uchwały Rady Miasta, że w przedmiotowej sprawie brak podstaw prawnych, by pismo pani Iwony Palkowskiej – Lubowieckiej można było potraktować jako skargę w rozumieniu art. 227 Kpa.

Wojewoda Zachodniopomorski rozstrzygnięciem nadzorczym z dnia 11 października 2010 r. znak NK.4.0911-96/10/ [WE] stwierdził nieważność tej uchwały, nie dzieląc oceny prawnej stanowiącej podstawę tej uchwały.

Z uwagi na fakt, że zaistniała istotna różnica w poglądach prawnych na kwestię sposobu załatwiania pism, które, jak pismo pani Iwony Palkowskiej - Lubowieckiej, nie pozostają w związku z działalnością Miasta, jego organów, ani pracowników Urzędu, należy poddać tę sprawę ocenie sądów administracyjnych, co pozwoli uniknąć w przyszłości nieporozumień i wątpliwości w analogicznych sprawach, o ile dojdzie do merytorycznego rozpatrzenia skargi na rozstrzygnięcie nadzorcze.

Zgodnie z przepisem art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zmianami) „Uchwała lub zarządzenie organu gminy sprzeczne z prawem są nieważne. O nieważności uchwały lub zarządzenia w całości lub w części orzeka organ nadzoru w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia doręczenia uchwały lub zarządzenia, w trybie określonym w art. 90.”

Uchwały Rady Miasta Szczecin podjęte na sesji w dniu 6 września br. zostały doręczone Wojewodzie Zachodniopomorskiemu w dniu 10 września 2010 r., a zatem 30 – dniowy termin na doręczenie rozstrzygnięcia nadzorczego upływał w dniu 10 października br.. W związku z tym, że 10 październik w 2010 r. wypadł w niedzielę, termin ten upłynął 11 października. Tymczasem rozstrzygnięcie nadzorcze zostało doręczone do Urzędu Miasta Szczecin w dniu 13 października, zatem po upływie terminu, o którym mowa w cyt. art. 91 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym. Rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Zachodniopomorskiego, jako doręczone po upływie terminu, jest nieskuteczne i winno zostać wyeliminowane z obrotu prawnego, co może się dokonać wyłącznie orzeczeniem sądu administracyjnego.